

Men jeg mener ikke, at den Tanke, der ligger til Grund for Lovforslaget, uden videre kan afvises; vi kan, før vi venter det, af Forholdene blive nødt til at beskæftige os med den. Det kan i og for sig baade de, der synes om Tanken, og de, der ikke synes om Tanken.« I sit senere Foredrag udtalte Ministeren sig udførligt om Teatret og sine Planer med Hensyn til det. Venstres Ordfører, Søgaard, sluttede sig til Ministerens Udtalelser og endte med at udtale: »Jeg kan altsaa sige, at vi fra Venstres Side vil gaa ind i disse Forhandlinger ud fra den Opfattelse, at det kan ikke vedblive at gaa som hidtil. Befolkningen vil ikke vedblivende finde sig i den Anvendelse af et saa stort Beløb af Statens Midler, som her finder Sted. Det bliver saa Udvalgets Sag at finde Udveje. Jeg vil haabe, at der maa findes en Vej ud. Forholdene er i Virkeligheden efter min Opfattelse for Øjeblikket saadanne, at der skal findes en Udvej, hvorved vi kan aflaste Staten for disse alt for store, meningsløst store Tilskud til det kongelige Teater.« — Socialdemokraternes Ordfører, Chr. Hansen, udtalte, at han ikke kunde anbefale sit Parti at sælge Teatret, men at han var enig med Forslagsstillerne i, at der maa gøres en Forandring, enten sælge eller omordne Teatret. — De Konservatives Ordfører, J. Oskar Andersen, udtalte: »Jeg synes ikke, der er nogen Grund til at tage et Lovforslag, der er saa lidt bearbejdet, gennemtænkt og forsynet med Oplysninger om, hvordan det vil virke, alvorligt.« Endelig udtalte de Radikales Ordfører, Rode, der ligesom de andre Talere indgaaende beskæftigede sig med Teatrets Forhold, bl. a.: »Imidlertid maa jeg sige, at jeg for saa vidt har hilst dette Lovforslag, som jeg dog ikke kan give min Stemme, med en vis Glæde, som det sætter en Sag paa Spidsen og ligesom fremtvinger en Diskussion.«
